

εφάπαξ

εφάπαξ, επίρρ. [<αρχ. ἐφάπαξ], εφάπαξ. **1.** ως άκλ. ουσ. **το εφάπαξ**, χρηματική παροχή, που δίνεται σε δημόσιο υπάλληλο, όταν συμπληρώνει τα χρόνια της υπηρεσίας του και βγαίνει στη σύνταξη: «καλά που πήρα το εφάπαξ μου και βούλωσα μερικές τρύπες που είχα». **2.** (ειρωνικά) ένα χέρι ξύλο, ο ξυλοδαρμός: «άρπαξε το εφάπαξ του κι έφυγε».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας